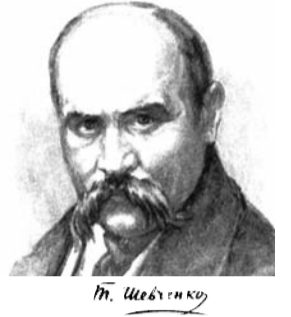

ВІЛЬНЕ СЛОВО

XXIII-ій РІК НОВОГО ВИДАННЯ /Н-р 19-20/жовтень 2012 р./ ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА 1949 р.

Культурно-просвітницький часопис Союзу українців Румунії

У номері:

- *Регіональні мови в Україні* ▶ стор. 2
- *Президент СКУ Євген Чолій в Румунії* ▶ стор. 3
- *120-річчя видатного математика М.П.Кравчука* ▶ стор. 4
- *Щодо супутникової версії телеканалу «Перший Україне»* ▶ стор. 5
- *Інтерв'ю Посла України в Румунії п. Теофіла Бауера* ▶ стор. 7
- *До 125-річчя С. А. Ковпака* ▶ стор. 8
- *Кандидат СУР до Парламенту Румунії Іван Марочко* ▶ стор. 9
- *Міжнародний день дівчат* ▶ стор. 10
- *«Лісами жовтень сам іде, ще й у сопілочку гуде...»* ▶ стор. 11
- *Гумор, гумор зимовий, незимовий...* ▶ стор. 12

Молимо, покрий нас чесним твоїм покровом, бережи нас від всього зла

На Закарпатті румунська стала регіональною мовою

У селі Біла Церква (рум. Biserica Alba) Рахівського району Закарпатської області румунську мову визнано регіональною і вона буде використовуватися в діловодстві і адміністративних документах.

Як повідомляється на офіційному сайті народного депутата Геннадія Москаля, відповідне рішення було прийнято на 12-й сесії Білоцерківської сільради ще 14 серпня відповідно до положень закону України “Про основи державної мовної політики”.

При цьому відповідь на відповідний депутатський запит Г.Москаля, у відповідності з “мовним законом”, голова сільради Георгіє Беринде надіслав румунською мовою. Скан документа наводиться на сайті депутата.

Біла Церква – одне з п'яти сіл Рахівського району, де румуни становлять більшість населення.

У цих селах працюють школи з румунською мовою навчання, написи на покажчиках і установах продубльовані румунською мовою. Згідно з результатами всеукраїнського перепису населення 2001 року румуни становили 11,6% населення

Рахівського району (10,5 тисяч осіб) і є в ньому найбільшою етнічною меншиною.

Одеська обласна і міська ради, Харківська, Херсонська, Миколаївська, Запорізька, Севастопольська, Дніпропетровська і Луганська міськради, Краснолуцька міськрада (Луганська обл.), Запорізька, Донецька, Херсонська, Миколаївська і Дніпропетровська обласні ради вже ухвалили рішення про визнання російської мови регіональною. Крім того, кримський парламент доручив до 10 жовтня 2012 року підготувати і внести на розгляд кримських депутатів пропозицію щодо реалізації “язикового закону”.

Угорська мова стала регіональною у місті Берегово, а молдовська (румунська) - в селі Тарасівці Чернівецької області.

Інтерфакс-Україна

В одному з сіл Буковини румунська стала також регіональною

Тарасівецька сільська рада Новоселицького району Чернівецької області на сесії 11 вересня ухвалила рішення про реалізацію в селі положень закону “Про основи державної мовної політики”, що передбачає надання румунській (молдовській) мові статусу регіональної. Про це повідомив Тарасівецький сільський голова Сергій Тігу.

За його словами, частина жителів села вважає себе молдаванами, а частина румунами, тому в рішення було записано формулювання “румунській (молдовській) мові”.

“Сесія вирішила, що для збереження і розвитку рідної мови переважної більшості жителів села її слід визнати регіональною”, - сказав він.

З пропозицією про надання румунській мові статусу регіональної до сільради звернувся депутат Верховної Ради Геннадій Москаль.

За словами Тігу, депутати одноголосно підтримали пропозицію Москаля, і вирішили провести роз'яснювальну роботу серед населення про положення закону про регіональну мову, а також дізнатися думку жителів села з цього приводу.

У депутатів виникло багато питань щодо реалізації закону і необхідних для цього коштів, тому ухвалення остаточного рішення відклали на одну з наступних сесій.

Населення села становить 5 тисяч осіб, з яких 95% - румуни та молдавани.

Пояснення сільського голови

Сільський голова Білої Церкви Георгіє Беринде розповів, що після впровадження норм закону про мови діловодство в селі буде вестися українською, але якщо

житель села звернеться до влади на румунській, відповідь отримає також румунською. Крім того, якщо його заява повинна бути направлена до вищих інстанцій (міліції, прокуратури, райдержадміністрації тощо), вона піде туди також румунською.

- Наша сільрада поки що не звертатиметься у вищі інстанції регіональною мовою, ми не хочемо комусь просто тупо створювати проблеми. Загальна кількість румунів у Рахівському районі — більш ніж 10 відсотків (їх — 10,5 тисячі з 92 тисяч жителів району), але на сьогодні так склалася ситуація, що в державних структурах (міліції, податковій, пенсійному фонді, райдержадміністрації тощо) працює всього один румун — це завідувачий районним відділом освіти. Тому ми розуміємо: поки

що ні район, ні область не готові прийняти від нас офіційний лист румунською мовою. Але проситимемо їх вирішувати це питання — хоча б із наступного року залучати людей, котрі володіють румунською й можуть спілкуватися нею усно та письмово. Бо закон чітко це зобов'язує, — сказав Георгіє Беринде.

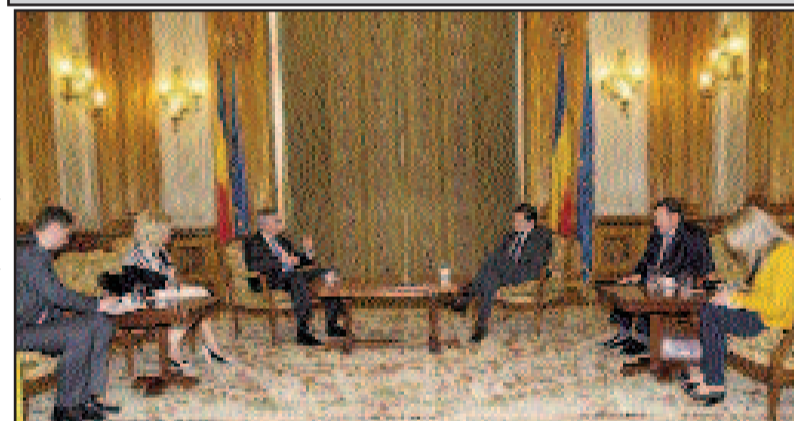
ПРЕЗИДЕНТ СКУ ЗУСТРІВСЯ З ПРЕЗИДЕНТОМ РУМУНІЇ

8-10 жовтня 2012 р. президент Світового Конгресу Українців (СКУ) Євген Чолій здійснив подорож до Бухаресту, де представив важливі українські питання Президенту, Голові Сенату, Голові Палати депутатів та міністру освіти Румунії.

На окремих зустрічах з Президентом Румунії Траяном Басеску, Головою Сенату Кріном Антонеску та Головою Палати депутатів Валерію Згоня президент СКУ привернув основну увагу до необхідності євроінтеграції та демократизації України. У зв'язку з цим він наголосив на перевагах як для Європи, так і для України, підписання Угоди про асоціацію між ЄС і Україною замість її вступу до Євразійського економічного союзу. Президент СКУ відзначив на важливості того, щоб міжнародна спільнота і далі акцентувала, що єдиною умовою для підписання цієї угоди є повернення владних структур України від авторитарного до демократичного способу правління. Для забезпечення більш чесного і прозорого виборчого процесу в Україні Євген Чолій просив, щоб Румунія вислала міжнародних спостерігачів на найближчі парламентські вибори. Він також заохочував Румунію визнати Голодомор геноцидом українського народу. Окрім цього,

Зліва направо: Е. Чолій (перший) та Т. Басеску (третій).

Зліва направо: Е. Чолій (третій), К. Антонеску (четвертий) та С. Бучута (п'ятий).

Євген Чолій також відвідав Культурно-інформаційний центр СУР, зустрівся з представниками місцевої української громади та обговорив актуальні українські питання з послом України в Румунії Теофілом Бауером. Організації візиту президента СКУ до Румунії сприяв голова СУР, депутат Степан Бучута.

СКУ є міжнародною координаційною надбудовою українських громад у діаспорі, що представляє інтереси понад 20 мільйонів українців. СКУ об'єднує в своєму складі українські організації із 33 країн та підтримує зв'язки з українцями ще 14 країн. Заснований у 1967 р. як неприбуткова організація, у 2003 р. СКУ був визнаний як неурядова організація зі спеціальним консультативним статусом Економічною та соціальною радою Організації Об'єднаних Націй.

Світовий Конгрес Українців
145 Evans Ave., Suite 207
Toronto, ON
M8Z 5X8 Canada
Tel. (416) 323-3020
Fax (416) 323-3250
e-mail: congress@look.ca
website: www.ukrainianworld-congress.org

Зліва направо: Е. Чолій та В. Згоня.

Зліва направо: Е. Чолій та К. Андронеску.

президент СКУ закликав владні структури Румунії уможливити Союзу українців Румунії (СУР) доступ до відповідних фондів для продовження своєї нормальної діяльності. У ході зустрічі з міністром

освіти Катериною Андронеску Євген Чолій акцентував на важливості впровадження теми Голодомору в освітні програми Румунії.

«Укрінформ» Румунський Президент зустрівся з головою Світового конгресу українців

Президент Румунії Траян Басеску вважає, що румунська меншина в Україні повинна користуватися тими самими правами, що і українці на території Румунії.

Про це у вівторок в Бухаресті заявив румунський лідер під час зустрічі з головою Всесвітнього конгресу українців Євгеном Чолієм, повідомляє власний кореспондент УКРІНФОРМУ.

“Ми хотіли б, щоб румунській меншині на території України були надані ті самі права, що і українцям, які проживають на території Румунії”, - заявив Т.Басеску.

При цьому, президент Румунії зазначив, що “українська меншина представлена сьогодні у найвищому законодавчому органі, а з бюджету Румунії на розвиток української діаспори виділяються спеціальні бюджетні кошти”.

Під час зустрічі Траян Басеску та Євген Чолій обговорили різні аспекти життя та діяльності української та румунської діаспори.

120 років від народження видатного математика України

Михайла Пилиповича Кравчука

(1892-1942)

Наступні роки були надзвичайно плідними у творчості Михайла Пилиповича. Свої наукові праці, загальним числом понад 180, він друкує як в Україні, так і за кордоном, видає окремими книжками.

Значне місце в його творчому доробку мали праці з теорії аналітичних функцій та теорії рівнянь.

Виходячи з досліджень А.А.Маркова та Т.Стільгеса, з теорії алгебричних ланцюгових дробів та із класичних результатів Ж.Адамара про полюси мероморфних функцій, М.П.Кравчук знайшов необхідні та достатні умови того, щоб m найменших за модулем полюсів мероморфної функції були дійсні (або додатні) та мали додатні лишки. Він також істотно узагальнив теорему Штурма про число дійсних коренів алгебричного рівняння на даному інтервалі, теорему Лагерра про нулі похідних від цілих функцій та інші. Кравчук запропонував нове доведення основної теореми алгебри, вивчив кілька збіжних процесів для обчислення кореня алгебраїчного рівняння, дав нове доведення неперервності коренів цілих алгебричних та трансцендентних функцій. У теорії функцій дійсної змінної. Кравчук розглянув питання про умови існування старших похідних для функцій однієї та кількох змінних та вивчив перетворення Гріна і Стільгеса. Були також знайдені деякі нові формули узагальненої інтерполяції. Кілька публікацій присвятив М.П.Кравчук теорії чисел і геометрії. Так, він запропонував просте доведення теореми Б.М.Делоне про двочленні одиниці числового алгебраїчного поля, що залежало від кубічного кореня цілого числа та дав нове доведення основної теореми Г.Мінковського про лінійні форми, спростив доведення теорем Фрабеніуса і М.Г.Чеботарьова про розподіл простих чисел.

Мабуть, найбільша за числом праць частина спадщини М.Кравчука належить до теорії диференціальних та інтегральних рівнянь. Ця тематика була традиційною для київських математиків 20-30-х років. Досить згадати дослідження М.М.Крилова, М.М.Боголюбова, Г.В.Пфейфера та ін. Великий вклад вніс до цього розділу П.Кравчук. У низці публікацій М.П.Кравчук удосконалив обґрунтований і розвинутий М.М.Криловим спосіб найменших квадратів та показав, як зменшити похибки величин розв'язків рівнянь та довів збіжність похідних від цих наближених значень при певних граничних умовах.

Ще з початку 20-х років М.П.Кравчук став користуватись і потім фундаментально розвинув застосування способу моментів до наближеного розв'язку звичайних лінійних диференціальних рівнянь, лінійних рівнянь з частинними похідними та інтегральних рівнянь, присвятивши цій тематиці близько 20 робіт лише за останні п'ять років своєї праці. Основні результати цих досліджень

подано у двох його монографіях, надрукованих в 1933 р. і 1936 р.

Низку важливих результатів отримав М.П.Кравчук у галузі математичної статистики та теорії ймовірностей. Так, він узагальнив на випадок скінчених різниць ермітові многочлени (поліном Кравчука). Це дало можливість знайти нову інтерполяційну формулу і зручні скінченні розклади для різних функцій, у тому числі нові закони розподілу ймовірностей. В останні десятиріччя многочлени Кравчука неодноразово досліджувались його послідовниками, та знайшли широке застосування. Ним було також дане доведення нерівностей для оцінки середніх

похибок основних величин теорії кореляції та розглянуто формулу Стірлінга (спільно з В.Левицьким). В останній роботі в цій області і останньої з його більш як 180 публікацій була стаття у "Вістях" Томського університету – про розподіл абсцис механічних квадратів гаусова типу. Вона побачила світ уже після арешту автора.

Значну частину публікацій М.П.Кравчука складають праці, присвячені розвитку математики в Україні, огляду творчості в галузі математики в окремих навчальних та наукових закладах, аналізу роботи математичних конгресів та з'їздів, нарисам життя та діяльності відомих колег-математиків Букреєва, Пфейфера, Граве. Кравчук фактично відродив у 30-ті роки дослідження в Україні з історії математики. У 1935 р. він видав глибокий за змістом нарис про творчість Ейлера – перше з досліджень українською мовою. Це була перша найбільш вдала при даному невеликому обсязі спроба висвітлення вкладу великого математика до скарбниці науки. Кравчук виступає тут не лише як талановитий популяризатор, й як неперевершений майстер слова. Знаменною була і друга праця "Математика та математики в Київському університеті за сто років", одна з перших такого роду в літературі радянського часу. Розуміючи важливість поставленого завдання, Кравчук

приділив значну увагу дослідженню відповідних архівних матеріалів та ґрунтовному вивченню наукової спадщини й творчості всіх математиків Київського університету за попереднє століття.

Значну увагу приділяв М.П.Кравчук методичним питанням викладу елементарної та вищої математики, удосконаленню математичної термінології, складанню підручників із вищої та елементарної математики, публікації науково-популярних нарисів. Надаючи великого значення математичній підготовці підростаючого покоління, він розглянув у своїх статтях ряд конкретних питань шкільної математики. Зокрема, в журналі "Комуністична освіта" публікувались його роздуми про викладання наближених обчислень, теорії ірраціональних чисел, теорії логарифмів, теорії подібності й ін.

З 1935 р. він співробітничав з Українським науково-дослідним інститутом педагогіки. Він же був ініціатором та натхненником проведення у 1935 р. у Києві першої математичної олімпіади школярів. Там він виступив перед вчителями з доповіддю "Про завдання й методи математичних наук".

Велику увагу приділяв Михайло Пилипович вихованню молодих наукових кадрів. Він ставився до цієї справи не формально, з кожним із своїх учнів намагався займатися індивідуально. Декому з них він подавав і безпосередню матеріальну допомогу. Багато вихованців М.П.Кравчука стали кандидатами та докторами наук, відомими вченими, створили власні наукові школи. Не терпів М.П.Кравчук ледарів, пристосуванців, ділків від освіти та науки. Це викликало незадоволення, роздратування й опозицію певної частини його слухачів і співробітників, що згодом певною мірою позначилось на його долі.

У газеті "Комуніст" за 14 вересня 1937 р. з'явилася замітка про те, що "академік Кравчук рекламує ворогів". Приводом для цього стала стаття М. Кравчука в московському журналі "Успехи математических наук" про роботи Інституту математики АН УРСР, де згадувалось прізвище заарештованого співробітника інституту В.І. Можара. На засіданні Президії Академії наук 23 вересня була створена комісія "для перевірки фактів". 16 жовтня після доповіді голови комісії академіка О.Г.Гольдмана на Президії АН УРСР було ухвалено засудити дії академіка Кравчука як антирадянські й буржуазно-націоналістичні, звільнити його із завідування відділом та додатково розглянути справу про перебування в складі дійсних членів АН УРСР. Паралельно з цим відбулися збори в університеті, політехнічному інституті та деяких інших закладах, де колишні його студенти та співробітники гнівно осудили шкідницькі дії Михайла Пилиповича. Деякі з його учнів та співро-

(Продовження на 5 стор.)

Інформація щодо міжнародної супутникової версії телеканалу „Перший Україна”

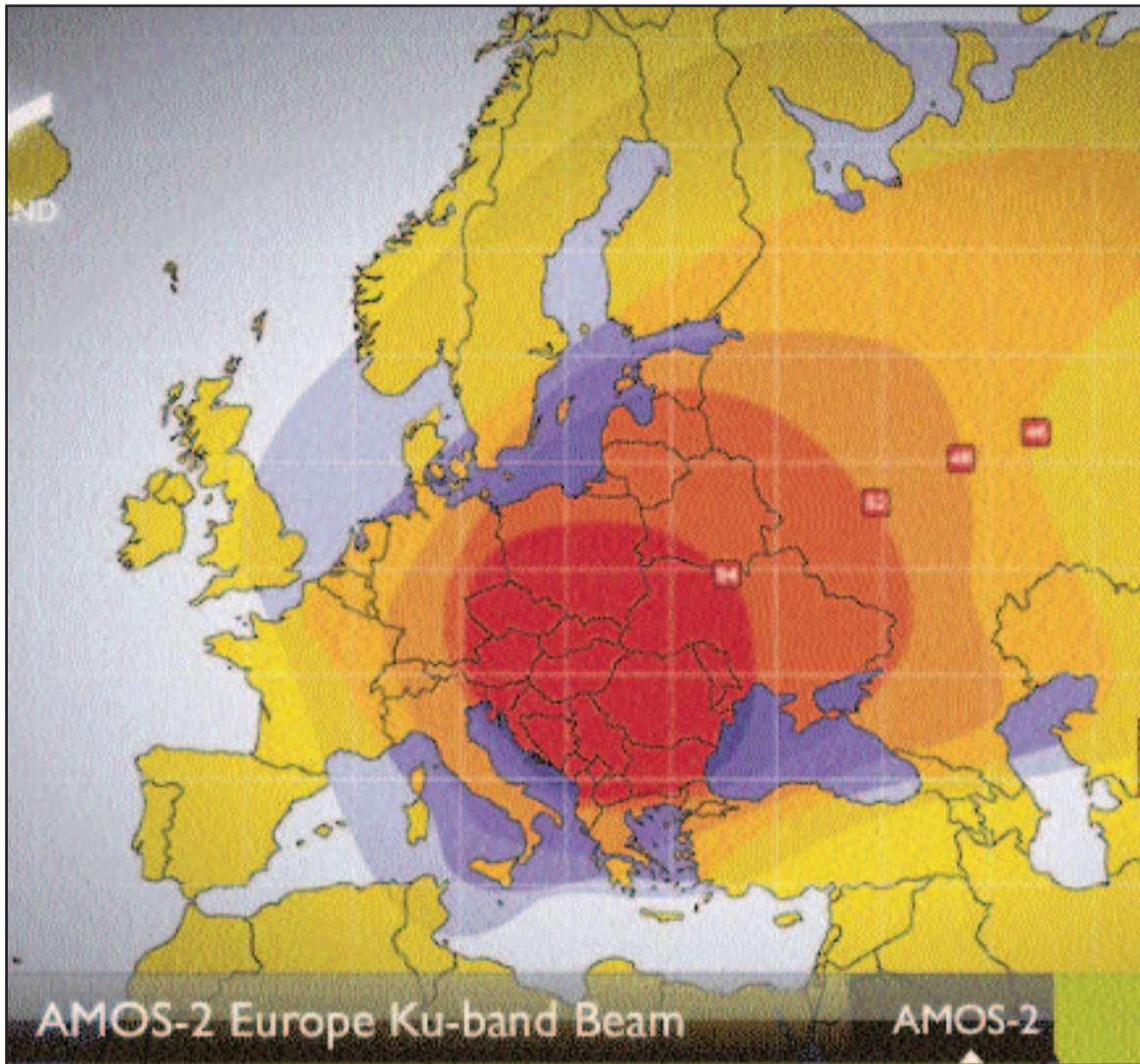
З а інформацією Національної телекомпанії України (НТКУ), з 1 вересня 2012 року запущено міжнародну версію телеканалу “Перший національний” – “Перший Україна”, яка є доступна на супутнику Amos-2.

Серед країн, які можуть приймати супутниковий канал Перший Україна, є і Румунія, де рівень сигналу (dBW) складає 54, а діаметр антени має бути понад 45 см.

Головним завданням телеканалу є широке інформування світового українства та міжнародної спільноти про події в Україні, популяризація України у світі та створення престижного іміджу держави, що пропагує європейські цінності. “Перший Україна” є важливим джерелом інформації для мільйонів українців за кордоном, а також тих, хто цікавиться Україною, її історією та сьогоденням.

Інформація про канал, мапа покриття та технічні характеристики додаються.

Додаток Інформація про канал, мапа покриття та технічні характеристики Сьогодні канал мовить у відкритому доступі на території від східних провінцій Іспанії до європейської частини Російської Федерації включно. Супутник Amos-2 вважається найбільш доступним для перегляду у країнах Європи та Російської Федерації. Параметри супутника та мапа покриття: Технічні параметри: супутник: Amos - 2 (4 € W); частота: 10,806 ГГц; полярність: Н; SR: 30000, FEC: 3/4; стандарт: DVB-S/MPEG-2; ID: Pershy Ukraine; провайдер: Spacocom; кодування: немає.

Михайло Пилипович Кравчук (1892-1942)

(Закінчення. Поч. на 4 стор.)

бітників виявили неабияку принциповість і сміливість: не зрадили своєму вчителю. Серед них були О.Смогоржевський, В.Зморевич, Ю.Соколов, П. Бондаренко, Р.Демаховська, Й.Погребиський та ін., які намагалися відвести несправедливі нападки на їхнього вчителя, але марно. 23 лютого 1938 р. на засіданні Президії АН УРСР була прийнята постанова про виведення його зі складу дійсних членів АН УРСР, як заарештованого органами НКВС. Це рішення було одностайно затверджене на Загальних зборах Академії 2 липня 1938 року. Кравчука звинуватили в націоналізмі та шпигунстві, підставою для цього стало членство в Науковому товаристві ім. Шевченка у Львові, спілкування з польськими математиками М.Зарицьким та В.Левицьким, сприяння переїзду до Одеси математика М.Чайковського, вихвалання історика М.Грушевського і т.п. Після тяжких допитів і скорого суду М.Кравчука було засуджено 23 вересня 1938 р. на 20 років тюремного ув'язнення.

В останньому слові М.Кравчук просив надати йому можливість закінчити розпочату працю з математики. Заслання він відбував, працюючи відбійником у золотокопальні у Колимському краї.

Земний шлях М. П. Кравчука скінчився 9

березня 1942 р. і тіло його залишилось на віки в Колимській мерзлоті. Через багато років, після багатьох клопотань дружини М.Кравчука Есфіри Йосипівни, у 1956 р. була переглянута судова справа М.Кравчука, вирок відмінено, а сама справа припинена “за відсутністю складу злочину”. В складі дійсних членів АН України він був поновлений 20 березня 1992 р. постановою загальних зборів академії.

Усе свідоме життя М.Кравчук активно працював як для розвитку наукового життя України і зокрема математики. Він уже за життя мав репутацію видатного вченого, майстра українського математичного стилю, який працював на передньому краї сучасної йому науки. Він був обраний членом Наукового товариства ім. Шевченка у Львові, членом математичних товариств Франції, Німеччини, Італії та засновником Київського математичного товариства.

Правда про подвижницьке життя М.П.Кравчука стала відроджуватись із середини 60-х років. Перша хвиля нарисів про життя та діяльність М.П.Кравчука була обумовлена відзначенням 75-річчя з дня його народження. Кілька змістовних документально обґрунтованих та високохудожніх книжок про М.П.Кравчука створив у 70-90 рр. М.Сорока. Про наукову й педагогічну діяльність М.П.Кравчука з'явилися статті в республіканських та

союзних виданнях, авторами яких були О. Смогоржевський, М.Чайковський та ін.

У 1987 р. у с. Човниці – на батьківщині академіка було встановлено його погруддя та відкрита кімната-музей М.Кравчука.

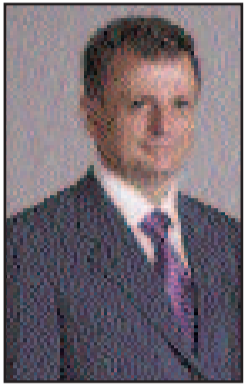
Друга хвиля наукових досліджень з аналізом окремих ділянок творчості та подвижницького життя М.Кравчука з'явилась на відзначення сторіччя з дня його народження. Ім'я його було занесено по лінії ЮНЕСКО в Міжнародний календар визначних наукових діячів. У Києві, де він мешкав у 30-ті роки, було відкрито меморіальну дошку (скульптор Наталія Деревус). У деяких містах (Луцьк, Львів, Ківерці) його ім'ям названі вулиці та гімназії.

З 1991 р. в Інституті математики АН України та в Національному технічному університеті України (КПІ) проходять Міжнародні наукові конференції, присвячених пам'яті М.П.Кравчука. Ці конференції користуються високим науковим авторитетом та викликають великий інтерес у науковій громадськості України та за кордоном.

Ім'я та справи видатного українського математика М.П.Кравчука, його здобутки та ідеї привертають все більше уваги та стають здобутком нових поколінь наукової громадськості України.

Інтерв'ю

Надзвичайного і Повноважного Посла України в Румунії Пана Теофіла Бауера часопису „Вільне слово”

1. Вельмишановний Пана Посол, українська громада Румунії щиро і тепло вітає Вас з новим призначенням на високу посаду Надзвичайного і Повноважного Посла України в Румунії. Бажаємо всіяких успіхів у діяльності. Які цілі Ви визначили як пріоритетні у Вашій роботі?

Гарно дякую за вітання та надану можливість через Ваше видання передати найкращі побажання багатотисячній українській громаді Румунії, представники якої, сподіваюсь, є постійними читачами „Вільного слова”.

Формат газетного інтерв'ю не дозволяє дати вичерпну відповідь на Ваше запитання, тому спробую сконцентрувати її у кількох тезах. По-перше, маючи можливість порівнювати мої дві каденції на посаді Посла України в Румунії, можу констатувати, що нинішній стан двосторонніх відносин між Україною та Румунією є набагато більш просунутим і конструктивнішим, ніж у період 2004-2005 років. По-друге, за період, що минув між цими каденціями, Румунія утвердилась як член НАТО і вступила до ЄС, що значно розширює рамки можливостей для двостороннього співробітництва у багатьох галузях. По-третє, перспективи відносин між двома сусідніми країнами і народами теоретично бачаться мені майже невичерпними, тому головним завданням дипломатії є створення сприятливих умов для практичної матеріалізації цього потенціалу українсько-румунського співробітництва.

Хочу наголосити, що саме такий мандат я отримав від Президента України при призначенні на посаду Посла в Румунії і налаштований на його стовідсоткове виконання.

В рамках отриманого мандату моїми основними пріоритетами будуть сприяння активному міждержавному діалогу на усіх рівнях; послідовне удосконалення договірно-правової бази двосторонніх відносин, на сьогодні це стосується укладання Угоди про місцевий прикордонний рух, оскільки її наступна реалізація допоможе подолати низку проблем, з якими стикаються тисячі пересічних громадян наших країн; надання імпульсу українсько-румунському економічному та торговельному співробітництву; консолідація співпраці двох держав у просуванні питань, пов'язаних з євроінтеграційними планами України; налагодження тісної взаємодії з румунською стороною в культурно-гуманітарній сфері, у т.ч. в галузі належного забезпечення прав відповідних національних громад, що проживають по обидві сторони державного кордону між Україною та Румунією.

Мої цьогорічні зустрічі на різних рівнях керівництва Румунії засвідчили співзвучність названих мною пріоритетів з інтересами румунської сторони у її відносинах з Україною, тому Києву та Бухаресту буде вочевидь легше їх реалізувати, йдучи на зустріч один-одному.

2. Надходять парламентські вибори в Україні. Як їх зустрічає український народ? Як вони пройнуть в Румунії?

Насамперед, хочу підкреслити підвищений інтерес до виборів до Верховної Ради України 28 жовтня цього року з боку виборців. На думку українських експертів, явка на цьогорічних виборах буде рекордною. Очікувана активність виборців пов'язана з тим, що цьогорічні вибори проходять за мажоритарно-пропорційною виборчою системою. На практиці це означає, що електорат усвідомлює себе причетним до вироблення державної політики, що породжує його високу змобілізованість.

До активної участі у виборах спонукає атмосфера відкритості та прозорості, в якій впродовж трьохмісячної передвиборчої кампанії проходить їх підготовка. У цьому контексті хочу привернути увагу до послідовних зусиль, які докладаються українською владою з метою створення належних умов для того, щоб вибори в Україні відбулись у повній відповідності до принципів демократії, вільного волевиявлення, верховенства права, чесності та прозорості. Наведу лише один приклад. Починаючи з 5 жовтня ц.р., Державним комітетом телебачення і радіомовлення України запроваджена практика щотижневих моніторингових ефірів провідних загальнонаціональних телевізійних каналів на предмет присутності в інформаційному просторі України представників політичних сил, які беруть участь у цьогорічних виборах до Верховної Ради України. Оприлюднені результати свідчать, що, в цілому, враховуючи загальні хронометражі присутності провладних та опозиційних сил в ефірах провідних українських телеканалів, опозиція постійно представлена у більшому обсязі.

Не можу не сказати також про рекордну кількість міжнародних спостерігачів, які зареєструвались у Центральній виборчій комісії для спостереження за ходом підготовки виборів, голосуванням у день їх проведення та підрахунками голосів. Йдеться про майже чотири тисячі спостерігачів від 28 країн і 35 міжнародних організацій, що свідчить про особливий інтерес до виборів в Україні як з боку представників відповідних міжнародних організацій, так і окремих держав. З приємністю констатую, що за виборами в Україні спостерігатиме і значна кількість спостерігачів і з Румунії, що надасть їм додаткову можливість ознайомитися з нашою країною.

Щодо участі у виборах громадян України, які постійно проживають або тимчасово перебуватимуть на території Румунії в період проведення виборів, то для них створені усі необхідні умови. У приміщеннях Посольства України в Бухаресті та Генерального консульства України в Сучаві утворені виборчі дільниці, які працюють щоденно з 7-ї години ранку до 19-ї вечора, де виборці можуть отримати вичерпну інформацію, пов'язану з виборчим процесом.

Оголошення про те, що голосування відбудеться з 8-ї до 20-ї години 28 жовтня ц.р. у приміщеннях Посольства України в Бухаресті та Генерального консульства України в Сучаві, розміщено в загальнонаціональній румунській газеті «Курентул», а також друкованих органах СУР, зокрема, й в газеті «Вільне слово», за що ми вдячні колективу цього престижного видання.

Відтак, чекаємо виборців-громадян України,

які проживають або тимчасово перебувають на території Румунії, на виборах 28 жовтня ц.р.

3. Важливим було, є і буде економічне співробітництво між двома сусідніми країнами – Україною та Румунією. Який його стан сьогодні та яка перспектива на майбутнє?

Повністю погоджуюся з тим, що економічне співробітництво між нашими країнами є надзвичайно важливим. Більше того, на мою думку, саме торговельно-економічні відносини мають стати тим «локомотивом», який задавав би тон усьому спектру українсько-румунських відносин та сприяв би покращенню добробуту громадян як в Україні, так і в Румунії.

Стосовно стану двостороннього економічного співробітництва між Україною та Румунією варто відзначити, що після кризового 2009 року, впродовж останніх двох років двосторонні торговельно-економічні зв'язки демонстрували стрімке зростання. Порівняно з 2009 роком українсько-румунський товарообіг зріс у 2,5 рази, досягши в 2011 році обсягу понад 2 млрд. доларів США. Заслуговує на увагу той факт, що торгівля між нашими країнами мала досить збалансований характер, без значної переваги експорту однієї сторони над іншою.

На жаль, в сучасному глобалізованому світі, суттєвий вплив на розвиток зовнішньоторговельних стосунків справляють кризові економічні явища в світі. Частково наслідки цих явищ відобразилися і на українсько-румунських економічних відносинах. На жаль, за результатами перших 8 місяців цього року відзначається спад двосторонньої торгівлі майже на третину, що пояснюється уповільненням економічної активності суб'єктів господарської діяльності.

Водночас, ми усвідомлюємо значний нереалізований потенціал двосторонніх економічних відносин, що впливає з географічного сусідства та активних міжлюдських стосунків, що існують між Україною та Румунією. Це неодноразово відзначали також і представники ділових кіл обох країн. Важливою подією, спрямованою на реалізацію цього потенціалу та вирішення проблемних питань двосторонніх торговельно-економічних відносин, стало проведення у квітні ц.р. в Києві першого засідання Українсько-Румунської Спільної комісії з питань економічного, промислового, наукового та технічного співробітництва, особливо з огляду на те, що востаннє подібний захід проводився в 2007 році. Це є свідченням того, що як українська, так і румунська сторони, усвідомлюють необхідність активізації економічних контактів.

На економічному напрямі діяльність Посольства спрямована на поглиблення співпраці між діловими колами наших країн та виправлення низхідної динаміки, що намітилася у поточному році. У цьому плані хотів би відзначити плідну взаємодію Посольства з Румунсько-Українською торгово-промисловою палатою. Завдяки спільним зусиллям у травні цього року, в Бухаресті, був проведений

(Продовження на 7 стор.)

Інтерв'ю

Надзвичайного і Повноважного Посла України в Румунії Пана Теофіла Бауера часопису „Вільне слово”

(Закінчення. Поч. на 6 ст.)

Українсько-Румунський економічний форум «Енергія – сфера регіонального інтересу», а наприкінці жовтня відбудеться Економічна місія румунських підприємців до Дніпропетровська. Переконали, що такі заходи сприятимуть не лише ознайомленню українських та румунських бізнесменів з торговельно-економічним потенціалом сусідньої країни, але й налагодженню взаємовигідного співробітництва.

Серед планів Посольства в економічній сфері на наступний рік є проведення другого Українсько-Румунського економічного форуму, організація економічних місій румунських підприємців до регіонів України, презентація можливостей та продукції українських виробників тут у Румунії.

4. Чи очікується відновлення роботи Міжурядової румунсько-української комісії з питань національних меншин? Якщо так, то коли відбудеться її наступне засідання?

Змішана Українсько-румунська міжурядова комісія з питань забезпечення прав осіб, які належать до національних меншин, є спільним двостороннім інструментом, створеним на виконання положень Базового політичного договору між нашими країнами. Складові цієї Змішаної комісії працюють на постійній основі, починаючи з 1998 року.

Досить тривалий період, що минув після останнього засідання Змішаної комісії (листопад 2006 року), зумовлений тим, що до цього часу не завершено розпочатий у 2006 році спільний моніторинг стану забезпечення прав української меншини в Румунії та румунської – в Україні, який проводився за участі експертів ОБСЄ та Ради Європи. Процедура спільного моніторингу вже проведена у 2006-2008 роках в Чернівецькій та Закарпатській областях України і, відповідно, в Сучавському та Марамуреському повітах Румунії. Залишилось завершити аналогічну процедуру в Одеській області, а також провести її на території повіту Тульча.

Українська сторона зацікавлена у якнайшвидшому відновленні та завершенні спільного моніторингу, за підсумками якого буде узгоджено термін та часові рамки чергового засідання Змішаної комісії, під час якої сторонам буде необхідно сконцентруватись на ідентифікації шляхів вирішення проблем, які, ймовірно, будуть виявлені за підсумками згаданої процедури моніторингу.

5. Якими бачаться Посольству шляхи вирішення некучих фінансових проблем, з якими стикається на сьогодні СУР, що, у цілому, має негативний вплив на реалізацію інтересів української громади Румунії?

Посольству у загальних рисах відомі проблеми, що виникли у Союзі українців Румунії у його стосунках з фіскальними органами Румунії, та, як наслідок, і з румунськими судовими інстанціями.

На жаль, нам ці проблеми відомі лише з преси, оскільки попередні звернення до керівництва Союзу з тим, щоб надати Посольству офіційну, більш конкретну інформацію по суті цих проблем з тим, щоб вона могла бути використана мною в ході зустрічей з

керівництвом МЗС та Прокуратури Румунії, залишилися без реакції.

Мої звернення до керівництва Союзу з цього питання залишаються в силі і сподіваюсь, що, отримавши відповідну інформацію, Посольство зможе дипломатичними каналами надати сприяння якомога швидшому вирішенню питання щодо зняття арешту на банківські рахунки СУР.

Голова СКУ п. Євген Чолій і посол України в Румунії п. Теофіл Бауер на зустрічі в Бухаресті

6. Україна докладас значних зусиль задля зближення з простором демократичних цінностей Європейського Союзу. Ми, українці Румунії, радіємо та пишаємося успіхами етнічної батьківщини на цьому шляху. Якими є на сьогодні євроінтеграційні досягнення та перспективи України?

Одним з фундаментальних зовнішньополітичних пріоритетів України є приєднання держави до простору Європейського Союзу. Ця офіційно визначена і законодавчо закріплена мета користується широкою підтримкою українського політичного істеблшменту, ділових кіл та громадянського суспільства.

На мій погляд, у своєму євроінтеграційному поступі Українська держава вже досягла очевидних здобутків, найважливішим з яких стало парафування у березні 2012 році Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, включаючи і Угоду про зону вільної торгівлі.

Звичайно, ми зацікавлені у якомога швидшому підписанні та ратифікації згаданої Угоди. Вважаю, що укладення документу, який покликаний сприяти поглибленню процесів політичної асоціації та економічної інтеграції між обома сторонами, слугуватиме інтересам як України, так і держав-членів ЄС. У цьому сенсі очікуємо на пропозиції Брюсселю щодо можливих дат проведення до кінця 2012 року чергового Саміту Україна – ЄС, в рамках якого можна було б визначитися щодо термінів підписання та ратифікації Угоди про асоціацію.

Діючи на випередження, в Україні здійснюється кропітка робота щодо завчасної підготовки до майбутньої реалізації згаданої Угоди. Плануємо вже у листопаді ц.р. розробити проект відповідної програми з імплементації Угоди про асоціацію. Продовжується робота з приведення законодавства України до стандартів ЄС. Українською стороною забезпечується реалізація Плану дій Україна - ЄС у сфері юстиції, свободи і безпеки, а також Плану дій з лібералізації візового режиму для України. Поширеною є практика приєднання Києва до заяв і виступів Брюсселю з міжнародних питань (за вісім місяців цього року Україна приєдналася до понад 80 % від усіх заяв ЄС).

З приєднанням України до Договору про Енергетичне Співтовариство започатковано багатопланову співпрацю в цій сфері, зокрема, успішно впроваджується Меморандум про взаєморозуміння між Україною та ЄС з питань співпраці у сфері енергетики, продовжується робота щодо інтеграції об'єднаної енергетичної системи України до центральної європейської електричної мережі ENTSO-E. Започатковано програму ЄС «Підтримка впровадження транспортної стратегії України». У рамках співпраці у сфері сільського господарства реалізовується проект «Гармонізація законодавства та політики розвитку сільських територій в Україні відповідно до стандартів ЄС». Продовжується реформування вищої освіти, пов'язане із входженням України до єдиного європейського освітнього простору і дотримання вимог Болонського процесу.

Таким чином, з боку Києва виконано значний обсяг роботи, спрямованої на прискорення процесів зближення України з простором ЄС. Очевидно, ви знаєте, серед окремих країн-членів ЄС побутує ідея про доцільність висунення перед Україною низки політичних передумов для підписання Угоди. Ми беремо до уваги, хоча і не поділяємо, такі підходи. Особисто я переконалий, що посилення демократії та верховенства права в Україні має бути наслідком виконання Угоди, а не передумовою її підписання та ратифікації. Можливе відтермінування укладення Угоди було б стратегічною помилкою, що вплине на долю мільйонів пересічних українців, яких об'єднує європейська ідея.

Окремо хотів би відзначити послідовну підтримку з боку Румунії євроінтеграційних зусиль України. Сподіваємось на збереження й надалі такої позиції Бухареста, насамперед, стосовно доцільності якнайшвидшого підписання та ратифікації Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, включаючи і Угоду про зону вільної торгівлі. Маю також надію, що Парламент Румунії буде серед перших, хто ратифікує зазначений документ.

На завершення дозвольте подякувати за надану можливість спілкування за допомогою «Вільного слова» з українською громадою Румунії. Побажати їй якнайшвидшого вирішення нагальних питань, а також висловити впевненість у її спроможності зберегти і зміцнити свою українську ідентичність.

Розмову записав
Іван КОВАЧ

До 125-річчя з дня народження

Ковпак Сидір Артемович

13 травня (26 травня за н.ст.) 1887 р. – 11 грудня 1967 р.

Київщині, і створенню в області з'єднання партизанських загонів, підсиленню подальшого розгортання підпільно-партизанського руху населення проти окупантів.

Саме з цією метою Ковпак, в ході бою проти карателів, в районі села Кодра Макарівського району Київської області 4 березня 1943 року зарахував Розвижевський партизанський загін (що також проводив тут бій з карателями) до свого з'єднання окремою ротою, а І. О. Хитриченко було назначено уповноваженим штабу по Київській області і залишено при штабі з'єднання задля набуття досвіду і вивчення партизанської тактики і стратегії ведення бою. «З 4-го березня по 4-те квітня 1943 року ми перебували у з'єднанні тов. Ковпака С.А. і проводили активні бойові дії проти ворога» – згадує І.О. Хитриченко.

7-го квітня 1943 року Розвижевський партизанський загін після прийняття присяги в селі Мухоеди Наровлянського району БССР, та отримання достатнього озброєння, в тому числі двох радіостанцій з підготовленими радистами для зв'язку з Українським штабом партизанського руху (УШПР), отримав наказ передислокуватися в райони Київської області. Наказом УШПР від 25 травня 1943 року командиром Київського з'єднання було призначено І.О. Хитриченко.

Так, в стислі строки зусиллями Ковпака було створено одне з великих з'єднань на Київщині, яке зіграло велику роль у битві за Дніпро і визволення столиці.

З кожним днем боротьби з'єднання партизанських загонів під командуванням С.А. Ковпака набувало досвід активних дій в тилу ворога. До кращих зразків партизанського мистецтва належить прославлена операція «Сарненський хрест», виконана під час рейду на Правобережну Україну: партизани підірвали одночасно 5 мостів на залізничних магістралях Сарненського вузла і завершили похід розгромом ворожого гарнізону в Лельчицях. С.А. Ковпак і С.В. Руднев проявили в цьому рейді велику військову майстерність. Їм одним з перших серед партизанських командирів було присвоєно звання генерала.

Видатною подією в історії партизанської боротьби були рейди і передислокація великих партизанських з'єднань в західну і південно-західну частини України з метою розгортання всенародної боротьби у Волинській, Львівській, Дрогобицькій, Станіславській, Чернівецькій областях, а також для організації місцевих партизанських формувань та спільних бойових і диверсійних дій на залізничних комунікаціях і нафтопромислах.

Партизани Сумського партизанського з'єднання виступили в бойовий похід на Прикарпаття 12 червня 1943 року. На час виходу в Карпатський рейд з'єднання налічувало близько 2000 партизанів. Це була велика інтернаціональна сім'я. Майже 70 процентів з'єднання становили українці та росіяни, 30 процентів – представники інших національностей СРСР. На озброєнні було 130 кулеметів, 380 автоматів, 9 гармат, 30 мінометів, 30 протитанкових рушниць, гвинтівки та інша зброя.

За час рейду партизани з боями пройшли близько двох тисяч кілометрів, знищили і поранили більше 3800 гітлерівців, підірвали 19 військових ешелонів, 52 мости, 51 склад, вивели з ладу електростанції та нафтопромисли поблизу Біткова і Яблоново.

Після виконання завдання УШПР з'єднання Ковпака потрапило в складне становище. Проти партизанів фашисти кинули три гірсько-стрілецькі полки, що прибули з Норвегії і Угорщини, 4-й і 3-й полки СС, три поліцейські, підрозділи дивізії СС «Галичина». Партизани маневрували, мужньо оборонялися, з'являючись то в одному, то в іншому районі. У них вже було 200 пораниених бійців. А ворог стискав партизанів все щільнішим кільцем.

Генерал-майор Ковпак вирішив пробитися на північ шістьма різними маршрутами. Ці шість груп дезорієнтували німецьке командування, і воно розпрошило свої сили. Хоча ковпаківцям і довелося йти з боями, все ж партизани дісталися Житомирської області, як і було домовлено перед походом.

Цей рейд став однією з видатних операцій партизан у роки Великої Вітчизняної війни. Здійснений під час Курської битви, він мав велике морально-політичне значення. Сіючи розлад і тривогу в тилу ворога, з'єднання відтягло на себе значні ворожі сили, руйнувало залізничні колії, затримувало перекидання фашистських військ на фронт. Крім того, рейд мав великий вплив на розвиток партизанської боротьби в західних областях України; на збройну боротьбу з ворогом піднялися нові тисячі патріотів.

За успішне здійснення Карпатського рейду Указом Президії Верховної Ради СРСР від 4 січня 1944 року генерал-майора Ковпака Сидора Артемовича було нагороджено другою Золотою Зіркою.

На початку 1944 року С.А. Ковпак у зв'язку з хворобою відбув до Києва на лікування. З'єднання було переформоване в 1-у Українську партизанську дивізію імені двічі Героя Радянського Союзу С.А. Ковпака, яка під командуванням П.П. Вершигори здійснила ще два рейди по тилах противника в західних областях України і Білорусії, а також на території Польщі.

(Продовження на 9 стор.)

йдуть глухими путівцями, стежками, відомими тільки місцевим, а диверсійні групи виходять на биті шляхи і залізничні лінії, закривають їх для противника – зривають мости, руйнують зв'язок, пускають під укіс ешелони. Там, де йде вночі партизанська колона, – тиша, а віддалік усе гримить і палає. Вступаєш у село – піднімай народ на боротьбу. Озброюй місцевих партизанів, учи їх досвіду, щоб завтра, коли будеш далеко, не згасло полум'я пожеж, не вщухли гуркоти вибухів.

Ні в якому разі не говори: «Ми – путівляни», «ми – глухівці», забудь назви своїх районів. Ніхто не знає, куди ми йдемо, і ніхто не повинен знати, звідкіля ми прийшли. Весь народ воює. І ми лише струмись у цьому грізному потоці».

У грудні 1941 – січні 1942 року Путивльський загін здійснив бойовий рейд в Хінельські, а в березні – в Брянські ліси. Там він швидко збільшився до 500 чоловік, поповнився вітчизняною і трофейною зброєю. Це був перший рейд ковпаківців.

Другий рейд на рідну Сумщину почався 15 травня і тривав до 24 липня 1942 року. За цей час партизани провели ряд боїв з переважаючими силами гітлерівців. Противник втратив близько півтори тисячі чоловік. Рейд був знаменний тим, що в ніч на 27 травня 1942 року загін увійшов в Путивль. Рідне місто зустріло визволителів сльозами радості і подяки. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 18 травня 1942 року за успішне проведення бойових операцій зі знищення ворожих гарнізонів, бойової техніки супротивника, підризу залізничних споруд Сидору Артемовичу Ковпаку присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

Враховуючи активну участь С.А. Ковпака у розвитку партизанського руху, Центральний Комітет партії рішенням від 2 жовтня 1942 року затвердив його членом нелегального ЦК КП(б) України.

26 жовтня 1942 року з'єднання вийшло в рейд з Брянських лісів на Правобережну Україну. Форсувавши з боями Десну, Дніпро і Прип'ять, ковпаківці вийшли в район Олевська на Житомирщині.

Навесні 1943 року С.А. Ковпак, будучи начальником штабу керівництва партизанського руху Київської області, приділив багато часу і сил, для об'єднання багатьох вже існуючих партизанських формувань на

ГОЛОСУЙТЕ ЗА НАШОГО КАНДИДАТА!

КАНДИДАТ ВІД СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ ДО РУМУНСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ – ТІМІШОРЕЦЬ ІВАН МАРОЧКО

Новим кандидатом до Румунського парламенту, внаслідок виборів із 23-ого жовтня ц.р. у Раді СУР, став адвокат з Мегедінцького баро, уродженець села Ульма Сучавського повіту і житель міста Тімішоара, перший заступник голови Тіміської філії СУР, голова Комісії з етики і спірних питань СУР Іван Марочко.

Іван Марочко народився 20 грудня 1974 р., одружений, батько двоє дітей, його дружина бухгалтер.

Спеціальності адвоката Івана Марочка – пенальне, торговельне, страхувальне та цивільне право.

Бажаємо І. Марочку успіхів у виборах до Парламенту Румунії та успіхів у його діяльності на благо української громади Румунії і СУР.

«ВС»

Готуємо салат «Щастя дракона»

Цей оригінальний салат стане чудовою прикрасою вашого новорічного столу. Тим більше що готується він досить просто.

Для салату «Щастя дракона» необхідно використовувати наступні продукти:

- 150 грамів свинини;
- 2-3 картоплини;
- 70 грамів твердого сиру;
- 3 мариновані огірки;
- 2 столові ложки майонезу;
- 2 столові ложки кетчупу;
- 1 середня кругла булочка;
- Зелень кропу і петрушки.

Свинину нарізаємо на невеликі шматочки і обсмажуємо на сковороді до рум'яної скоринки. Потім в

сковороду наливаємо половину склянки теплої соди, додаємо спеції і тушкуємо ще 10-15 хвилин, поки м'ясо не стане м'яким. Мариновані огірки нарізаємо на невеликі кубики, сир тремо на крупній тертці. Картоплю відварюємо, охолоджуємо і нарізаємо кубиками. Всі інгредієнти викладаємо в глибоке блюдо, посипаємо дрібно нарізаною зеленню кропу і петрушки, додаємо майонез, кетчуп і все ретельно перемішуємо. У булочки зрізаємо верхню скоринку, потім акуратно витягуємо серединку. Салат перекладаємо в середину булочки і посипаємо тертим сиром. Верх булочки накриваємо, попередньо зрізаною скоринкою. Потім начинену

салатом булочку ставимо в духовку на 8 хвилин, поки сир не розплавиться. Готову булочку з салатом виймаємо з духовки і відразу подаємо до столу.

Ковпак Сидір Артемович

13 травня (26 травня за н.ст.) 1887 р. – 11 грудня 1967 р.

(Закінчення. Поч. на 8 ст.)

Після війни, С.А. Ковпак протягом 20 років працював заступником Голови Верховної Ради УРСР. Обирався членом ЦК компартії України. Депутат Верховної Ради СРСР II-VII скликань.

З червня 1948 року по грудень 1967 року С.А. Ковпак виконував позаштатно обов'язки Голови Комісії у справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941-1945 рр. при Президії Верховної Ради УРСР.

11 грудня 1967 року після тяжкої хвороби Сидір Артемович помирає. Похований на Байковому кладовищі в м. Києві.

Життєвий шлях С.А. Ковпака завжди буде прикладом відданості справі патріота Батьківщини. Нащадки платили і платять йому – синові України, солдату, трудівнику,

легендарному партизанському командирові, державному діячу – щирою та глибокою повагою і вдячною пам'яттю.

Його іменем названі вулиці в містах, музеї в школах. На батьківщині народного героя, в Котельві на Полтавщині, встановлено бюст Сидора Артемовича Ковпака.

ТВОРИ:

Ковпак С.А. Из дневника партизанских походов. – М., 1964;

Партизанскими тропами. – М., 1965;

Солдаты малої землі. З щоденника партизанських походів. – К., 1965;

Від Путивля до Карпат. – К., 1975.

ЛІТЕРАТУРА:

Строкач Т.А. Наш позивний – свобода. –

К., 1964;

Хитриченко І.А. Тропой народного гнева. – К., 1990;

Історія міст і сіл УРСР. Сумська область. – К., 1973;

Старожилов М.В. Партизанське з'єднання С.А. Ковпака. – Львів, 1966;

Руднев С.В. Легендарний рейд. Дневник о Карпатском рейде. Письма. – Ужгород, 1967;

Бакрадзе Д. Карпатский рейд. – М., 1968;

Коробов Л. Фронт без флангов. – М., 1971;

Юркин И. У нас особое задание. – М., 1973;

Гладков Т., Кизя Л. Ковпак. – М., 1973;

Вершигора П.П. Люди з чистою совістю. – К., 1975;

Брайко П., Калиненко О. Внимание, Ковпак! – М., 1975;

Базима Г.Я. Слідами великого рейду. – К., 1977;

http://ru.wikipedia.org/wiki/Ковпак,_Сидор_Артемович

Державна служба
з питань інвалідів
та ветеранів України

◆ С Т О Р І Н К А Д Л Я Д І Т Е Й ◆

520 РОКІВ ТОМУ КОЛУМБ ВІДКРИВ АМЕРИКУ

12 жовтня 1492 р. експедиція Христофора Колумба, перепливши Атлантичний океан, досягнув сучасних Багамських островів, думаючи, що доплив до Східної Азії. У 1937 р. президент Америки Рузвельт оголосив 12 жовтня Днем Колумба, а пізніше, з 1971 року він відзначається кожен другий понеділок жовтня.

Хоч стосовно дати відкриття Америки і досі тривають дискусії (зокрема достеменно відомо, що норманни навідувалися сюди ще сотні років до Колумба), все одно саме Колумба вважають відкривачем Нового світу.

МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ДІВЧАТ

11 жовтня:

Згідно з дослідженням Дитячого фонду ООН ЮНІСЕФ, дівчата – одна із найбільш дискримінованих груп по всьому світі. Вони складають 70% найбільшого населення і найбільш вразливі до таких глобальних проблем, як ВІЛ/СНІД, дитяча праця та рабство, домашнє насилля та ін. Тому Генеральна Асамблея ООН вирішила вибрати окремий день, в який особливо наголошувати на проблемах, які виникають у дівчат в різних куточках світу.

Основні дати історії:

– 1907 – заснування скаутингу Робертом Баден-Пауелом, проведення першого скаутського табору на острові Браунсі (південь Англії)

– 1908 рік – вихід посібника «Скаутинг для хлопців» (вже незабаром книга була перекладена 35 мовами)

– 4 вересня 1909 року у парку Кришталевого палацу відбувся перший з'їзд бой-скаутів. І вперше серед хлопців з'явилися дівчата, які одягли скаутську форму та проголосили, що скаутський рух має бути відкритим для дівчат. Засновник скаутингу Роберт Баден-Пауелл доручив своїй сестрі Агнес розробити спеціальну програму для дівчат

– 1910 - офіційно створено організацію дівчат-гайдів у Великобританії

Протягом 1910-1912 років відбулось поширення руху в інші країни (зокрема, Ірландію, Норвегію, Португалію).

– 1912 – офіційно створено організацію дівчат-скаутів у США

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

– в Україні знаходиться унікальний міст, що пролягає між правим берегом однієї річки.

Не вірите? Можете переконатися на власні очі, якщо відвідаєте Кам'янець-Подільську фортецю, що на Хмельниччині. Стара фортеця розташована на скелястому острові, охопленому петлею каньйону річки Смотрич. Міст, що веде до фортеці пролягає між двома точками правого берегу однієї річки, який тримається без усяляких підпор, а спирається тільки на скелі. За однією з гіпотез, цей міст було зведено римлянами ще у II столітті під час походу Траянового війська на Дакію. Нині Кам'янецька фортифікація включена до переліку ЮНЕСКО.

– під час англо-бурської війни (Південна Африка) в 1899-1902 рр., командир одного з загонів Ю. Будяку вступити до Оксфордського університету. В 1917 р. Ю. Будяк працює в уряді Української Народної Республіки. В 1943 р. Юрій Будяк помирає в радянському концтаборі. Англійського журналіста звали... Уїнстон Черчіль...

бурів був українець Юрій Будяк, врятував від розстрілу одного молодого англійського журналіста. Згодом останній допоміг

Ю. Будяку вступити до Оксфордського університету. В 1917 р. Ю. Будяк працює в уряді Української Народної Республіки. В 1943 р. Юрій Будяк помирає в радянському концтаборі. Англійського журналіста звали... Уїнстон Черчіль...

Гоголь, зупиняючись у німецьких готелях, підписався як «Гоголь-українець». Гоголя не любили в Росії, бо героїчною і красивою показував він Україну, а нерозумною і дикою Московщину. «Киньмо Московщину... Для кого ми працюємо?... Поїдемо до Києва, адже він наш, не їхній», – писав він у листі до другого українця – Михайла Максимовича, видатного нашого вченого-природознавця, історика, філософа, фольклориста.

Гоголь, зупиняючись у німецьких готелях, підписався як «Гоголь-українець». Гоголя не любили в Росії, бо героїчною і красивою показував він Україну, а нерозумною і дикою Московщину. «Киньмо Московщину... Для кого ми працюємо?... Поїдемо до Києва, адже він наш, не їхній», – писав він у листі до другого українця – Михайла Максимовича, видатного нашого вченого-природознавця, історика, філософа, фольклориста.

◆ С Т О Р І Н К А Д Л Я Д І Т Е Й ◆

ОСІННЯ КАЗОЧКА

Слова Марії СТРАТІСНКО

Музика Юрія ПАРАЩИНЦЯ

Помірно

Voice

1. Є на сві-ті ма-ма- О-сінь зо-ло-та. Трьох синоч-ків
 2. Наш Івась ма-лень-кий Зна-є всіх під-ряд: Ве-ре-сень і
 3. Жовтеньвізь-ме пен-зель І барвис-ті фар-би, Всі де-ре-ва
 ма-є Слав-на ма-ма та. Тих си-ноч-ків зна-є
 Жовтень, Та ще й Лис-то-пад, Ве-ре-сень, мов ма-ма
 влі-сі Роз-ма-лю-є гар-но, Лис-то-пад хо-лод-ний
 Ко-жен, ді-ти, з вас. Ко-жен їх зга-да-є, Як при-хо-дить
 Всіх ді-тей збе-ре, Вдяг-не їх і взу-є, В шко-лу по-ве-
 Всіх віг-рів скли-ка-є І чу-до-ве лис-тя З де-ре-ва зри-
 час. де. ва-є.
 4. Па-да-ють лис-точ-ки, Па-да-ють всі в'рад.
 О-сінь вже на-дво-рі... Мі-сяць лис-то-пад. Листо-пад!

Марія ЗАВАДІВСЬКА

ЖОВТИЙ ГАРБУЗ, ЖОВТА ДИНЯ

*Жовтий гарбуз,
Жовта диня,
В жовтій хустці
Господиня,
Жовту грушку заїдає,
Жовті дині вибирає.*

Т. КОЛОМІЄЦЬ

ЖОВТЕНЬ

*Лісами жовтень сам іде,
Ще й у сопілочку гуде –
У різьблену, калинову:
– Чи птахи всі полинули?
Чи до зими готові
Дерева і звірята?
Це жовтню-лісникові
Усе потрібно знати.*

Свящ. Михайло КАРАЧКІВСЬКИЙ

БЛАГОСЛОВЕННЯ ДІТЕЙ

Одного разу матері попросили дітей своїх до Ісуса Христа, щоб він доторкнувся до них і поблагословив їх. Учні їм докоряли, кажучи, що через дітей не варто турбувати Учителя. Христос спостеріг це, розгнівався на них і сказав: «Пустіть дітей до Мене і не бороніть їм, бо для таких є Царство Боже! Правдиво кажу вам: хто Божого Царства не прийме, немов те дитя, той до нього не ввійде».

Він пригорнув дітей і поблагословив, на них руки положивши.

З цього учні Ісуса Христа повинні були зрозуміти, що невинність, тихість, простота й доброта душі – риси, властиві дітям, – уводять до Царства Небесного.

МОЛИТВА ГОСПОДНЯ

Одного разу Христос молився в місці одному і коли перестав, звернулися до Нього учні Його:

«Господи, навчи нас молитися!»

Тоді Ісус Христос промовив до них:

«Коли милитися, говоріть:

Отче наш, що на небі! Нехай святиться ім'я Твоє. Нехай прийде Царство Твоє. Нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі. Хліба нашого щоденного дай нам сьогодні. І прости провини наших, як і ми прощаємо винуватцям нашим. І не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого».

Тому що Сам Господь наш Ісус Христос дав нам цю молитву, зветься вона Господньою Молитвою.

Юрій СЕМЕНКО

Тички... у газетярстві

♦ СЕМЕНКО Юрій (*1920), журналіст і політичний діяч, родом із Кривого Рогу. З 1944 на еміграції. 1950-54 – співредактор газети «Українські вісті» (Новий Ульм) та видаваного при них місячника «Освобождение», 1957—66 — редактор «Українського селянина», лідер Селянської партії. «Енциклопедія Українознавства», стор. 2749.

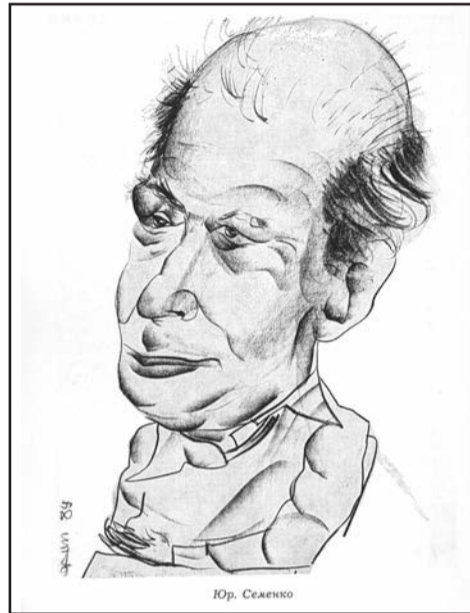
ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ

(Закінчення. Поч. в н-р 9-10/2012)

Після виїзду українців з Німеччини до країн нового поселення, з розпорощенням їх по всіх континентах земної кулі, «Українські вісті» не втратили свого значення для читача, що кілька разів уже в хвилини матеріальної скрути щедро допомагав пожертвами своєму часописові. Тим то й не дивно, що «Українські вісті» мають уже власну друкарню, друкарські машини, а останнього часу придбано лінотип.

У видавництві «Українських вістей» друкується журнал «Наші позиції», «Штурм», звідси ж вийшли й виходять численні книжки та брошури про підсоветське життя українців, про комуністичне кріпацтво в колгоспах і т.д. Тут надруковано також більшість творів І. Багряного – «Сад Гетсиманський», «Розгром», «Генерал».

Склад редакції часопису «Українські вісті» творять сьогодні порівняно молоді люди, ті, яких за большевицькою термінологією називають «однолітками жовтня», тобто большевицької революції. Це ті, що хоч і вчилися в советських школах і виростили вже під большевиками, залишилися вірними національним ідеалам свободи, демократії та державної незалежності свого народу, за які змагалося старше покоління в лавах армії Української Народної Республіки. (Складене курсивом – дописки В. С. Ромашка, – юс, 1990 р.)

Юр. Семенко

вають «однолітками жовтня», тобто большевицької революції. Це ті, що хоч і вчилися в советських школах і виростили вже під большевиками, залишилися вірними національним ідеалам свободи, демократії та державної незалежності свого народу, за які змагалося старше покоління в лавах армії Української Народної Республіки. (Складене курсивом – дописки В. С. Ромашка, – юс, 1990 р.)

CANADIAN BROADCASTING CORPORATION

International service – Ukrainian Section

Mr. J. Semenko P.O.Box 6000
Neu-Ulm, Montreal, Que.
Ludwigstrasse 10, Germany

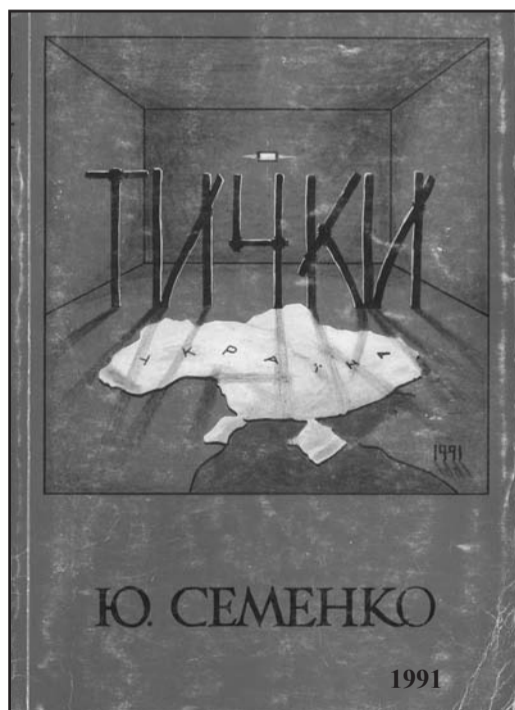
January 21, 1953

Високоповажаний Пане Семенко!
Хоч із значним припізненням, але хочу подякувати за Ваш лист від 10 листопада м. р. за інформації відносно часопису і видавництва «Українські вісті», що для нас дуже цінні і корисні.

З пошаною до Вас – Б. Панчук

* Зберігається орфографія автора

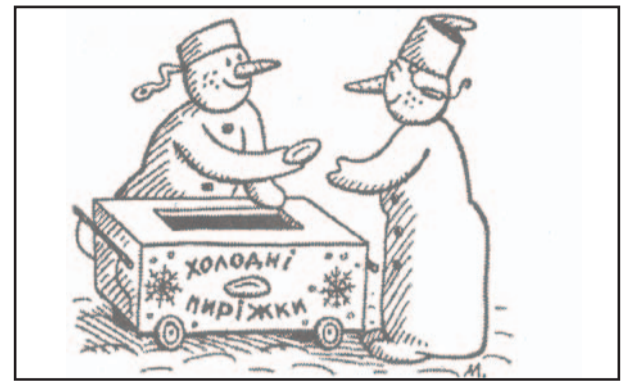
(Підготував І. КОВАЧ)

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ

- За достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей відповідають автори підписаних матеріалів.
- Редакція може не поділяти точки зору авторів.
- Надіслані до редакції матеріали не рецензуються і не повертаються.
- Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали, не порушуючи їхнього основного змісту.
- З юридичної точки зору за зміст матеріалів відповідають їх автори.

Гумор, гумор зимовий-незимовий

Мал. О. Монастирського

Мал. М. Капусти

Мал. О. Монастирського

Культурно-просвітницький часопис
Союзу українців Румунії

ВІЛЬНЕ СЛОВО

РЕДАКЦІЯ

Головний редактор – Іван КОВАЧ
Редактори – Ірина ПЕТРЕЦЬКА-КОВАЧ
Роман ПЕТРАШУК

*

Комп'ютерний набір – Ірина ПЕТРЕЦЬКА-КОВАЧ
Техноредагування – Роман ПЕТРАШУК
Друкарня «S.C. SMART ORGANIZATION S.R.L.»
Бухарест, Румунія
ISSN 1223-8988

Adresa redacției: Uniunea Ucrainenilor din România
str. Radu Popescu nr. 15, Sector I, București, ROMÂNIA
Tel. 0212220748, 0212220753

Fax 0212220737

E-mail: uur.vilneslovo@gmail.com

Наклад фінансований
Союзом українців Румунії